

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 1920, sp. zn. Kr II 23/20

Číslo: 162/1920

Právní věta:

Padělání peněz a cenných papírů. Pod pojem "dopravy" ve smyslu § 1 zákona ze dne 22.5.1919 č. 269 sb. z. a n. spadá veškerá činnost od okamžiku, kdy byl dán podnět k přepravě až do okamžiku, kdy padělky na území československé republiky přešly do rukou toho, kdo měl a chtěl je udati do oběhu jako pravé. Pouhá vědomost posléz jmenovaného o tom, že bankovky pocházejí z ciziny, nespadá již pod pojem "dopravy".

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 13.05.1920

Spisová značka: Kr II 23/20

Číslo rozhodnutí: 162

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu jakožto výjimečného soudu v Uh. Hradišti ze dne 3.1.1920, pokud jím byli obžalovaní Ignác H. a Gerson G. uznáni vinnými zločinem dle § 4, odst. 1 zákona ze dne 22.5.1919, č. 269 sb. z. a n.

Z odůvodnění:

Obžalovaní Ignác H. a Gerson G. byli uznáni vinnými zločinem dle § 4, odst. 1 zákona z 22.5.1919 v Kroměříži, Frýdku a jiných místech, nedohodnuvše se s pachatelem neb osobou jinak na činu účastněnou, vědomě bankovky opatřené padělanými kolky za pravé udávali. Zmateční stížnost státního zastupitelství, uplatňující důvody zmatečnosti č. 5, 9 a) resp. 10 § 281 tr. ř., snaží se dovoditi, že čin obžalovaných spadá pod ustanovení § 1, odst. 1 cit. zák., jak bylo žalováno, a že nalézací soud jen nesprávným posouzením zjištěného skutkového děje a nesprávným výkladem zákona podřadil čin obžalovaných zákonnému ustanovení, které se naň nehodí. Vývody zmateční stížnosti a zástupce generální prokuratury stížnost tuto provádějícího vyvrcholily v tom, že nalézací soud nesprávně vyložil pojem „dopravování“. Stížnost jest však neodůvodněna. Zrušovací soud sídlí plně názor generální prokuratury, že pojem dopravy ve smyslu citovaného ustanovení zákona nelze

vykládati úzce, t.j. že dopravu nelze obmezovati pouze na ty úkony, jichž je třeba k přepravě padělaných peněz přes hranice, nýbrž že pod pojem ten spadá veškerá činnost, počínajíc okamžikem, kdy k přepravě byl dán podnět, pak kdy přeprava ta byla uvedena do pohybu, a končíc okamžikem, kdy padělky na území Československé republiky přišly do rukou toho, kdo měl a chtěl je udati do oběhu jako pravé. Přeprava přes hranice jest tedy jen jednou z etap trestné činnosti téže nebo různých osob, které všechny, pokud jednáním svým v naznačených mezích vědomě přispěly k přivodění zákonem zakázaného účinku, provinily se dopravou padělaných peněz z ciziny do území Československé republiky. Dle toho dlužno ve smyslu zákona považovati za dopravovatele nejen toho, kdo peníze přes hranice fakticky převáží nebo přenáší, nýbrž i toho, kdo ve své osobě představuje na území čs. republiky prvou nebo zprostředkovací stanicí, z níž započítí má činnost zamýšlená, t.j. z níž mají padělky v tuzemsku býti uvedeny v oběh, tedy na př. kdo na hranici přepravovatele padělaných peněz, srozuměv se s ním, očekává a je od něho přebírá, kdo ve vzájemném srozumění dá na sebe padělané peníze sem z ciziny zaslati, kdo, převzav od přepravovatele nebo srozuměného příjemce v tuzemsku padělky, dopraví je, znaje účel, do rukou toho, jenž jest pak jejich rozšiřovatelem a pod. Než shora vytknutého názoru nelze v konkrétním případě použití, poněvadž v rozsudku nejsou obsažena taková skutková zjištění, v nichž by bylo lze spatřovati pojem dopravy. Soud nalézací výslovně praví, že nemá za dokázáno, že Ignác H. padělané peníze z ciziny do naší republiky dopravil nebo dal dopravit. Vyznívajíc rozsudková zjištění jen v ten rozum, že oba obžalovaní manipulovali s bankovkami, o nichž pouze věděli, že jsou opatřeny padělanými kolky a že pocházejí z ciziny. Tato činnost nestělesňuje však pojmu dopravy, jak tento byl shora vyložen a který vyžaduje, by někdo se vědomě a činně jakýmkoli způsobem účastnil jednání, jehož účelem bylo přivoditi, by padělané peníze v cizině vyrobené aneb tam se nalézající byly přepraveny do republiky Československé k tomu cíli, by tu udávány byly za pravé.